

Norlands bittra
klagan öfwer
fordom widt
namnkunnige
professore
theologiae...

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1726
Ross

National Library
of Sweden

Det är stor Uselhet / som under Solen wärfwer /
Ty ångslan / ålend / sorg / här mången siäl förqwärfwer /
Man trampar of i träck / och lijf med asko achtar / (a)
Wij Måldet dricka måst: alt ondt of eftertrachtar. (b)

Wår tijd är sorgesfull / wårt Harpe-Klang en Klagan / (c)
Wår frögd är wånd i gråt. Så har nu H:Erren lagat.
Ty sorgom: Döden har nu mångens tänckar wårat /
Och för ån någon tänck / wår hiertan swåra sårat.

Wår Dsterbotn sorg / ty tu i dag bortmister
Liu Jonathan, titt hopp uti ett inte brister.
Wihl får han lösas från den mångfalt dolka stården / (d)
Wården Saa nog erföhr sin dehl i denna wårlden.

Men ach! ther mot en Wåd så ångsligt wårda qwijder:
Upsolte åre Wij med bitterhet / ty swider
Wårt hierta utaf Sorg: Wij åre Faderlöse / (e)
Wår Moder åncka år / nu åre Wij wårnlöse.

Wår skada år för-stoor / Wij fråttas i Wår wånda:
Wår Tröst utrotad år / Wårt hopp utryckt: Wij skånda (f)
I diup en ångslighet / ty i Wår kropp Wårt hierta
Swår sånger: sådå år Wår Use lefnads mårta. (g)

Ach H:Erre hwij har tu så hastigt dagen lycta (h)
För'n qvåller kommen år / Wij blifwa swårt nedtryckta:
Om tu här wårt / ei Wår Fader wore Döder / (i)
Men nu tu öfwa får tin geymret Dö sårindder.

Ehet gide tin wreds Gud at Wij så måst förwåna / (k)
Tin geymhet som år stoor / för hwilken alla hierta / (l)
So lår Öf för Wie synd / i Sicker klådde gråta / (l)
Aamma Sånlen sörst ach H:Erre JESU sårta! (m)

JOH. BART. EHRVAST

(a) Job. 30:19. (b) Thren. 3:15. (c) Job. 30:31. (d) 2 Thim. 4:8.
(e) Thren. 5:3. (f) Job. 18:14. (g) Thren. 1:20. (h) Jes. 38:13. (i) Joh. 11:21.
(k) Psalm. 90:7. (l) Jere. 4:8. (m) Act. 7:5,9.

* * *

Sen ångslan sorg och qwahl of i wår stad har rålat
Igenom Atrops hand/ är ganska stor och swår/
Eå at ihen wiferlig har flåstas hiertan bråkat /
Och där ifrån uttryckt mæng klage - suck och tår.

Thet är och klagan wårdt/ ty man har måst bortmista
En Herre/ wdtberömbd af alla i gemeen /
En Herre/ hvars omsorg den första med den sidska
War på alt gidrligt sätt at tiens hwar och en.

Ja här wij måste hos Hans anförwarter höra
En saknad mehr än stor af lär en Man och Saar:
The Mulers wåna folck ej mindre klagan föra
Uti en mistning af en Lärdom høg och rar.

Guds helt dyrt köpta Siord och här nu höra låter
En sorglig klage-röst / ty Herden bortta är
Som uti gudligt nist them lärde/ hwad som batar
Til ewig wåhlfärd och til rimlig sällhet här.

En ropar på sin Wån/ en ann sin Fader bliida /
En itedie på en stor Guds Man och Lärar god /
Hwij åstu tagen bort/ och jämmer/ sorg och qwidat/
Skal tu så lembna of i ett bedröfwad mod.

Men klagom ej så hårdt: wij här ej Honom finna/
Han kommer ej igen ty Han i Himlen är:
Han nutter ther sin roo/ ej någon sorg ther hinna
Elt Honom nalckas tör; men som en Stierna stjär

Der stiner ewiglig: af Guds åfsådan måttas
Samt följer Lambert åth ehwart det gånge mänd /
Sördensfull låtom nu af sorgen hiertat lättas:
Wisi Honom unnas bör ett så høgst - Saligt stånd.

ERICUS HOLMUDD.

* * *

S! mulne Eorge - dag o mehr än dysstra timma
O høgst beklaglig stund! ej kan min Chio rimma:
Ty utaf ångslan stor hon stumm och håpen är/
Och ingen utwäg seer för oro henne tår.

Men hwad är då sem hårdt? hwad är sem hierta särat?
Hwad är som sinnen frånckt? hwad är of så har dårat?
Hwad är som alle of har tåre - drycken sändt?
Hwad är sem sijn oro i nåra hiertan tåndt?

Jo; bittert må wäl Wij med sorg och qwida ängslas /
Hög orsak är / Ach wee! at wære sinnen fängslas.
Ty för den hos oss war en fågring i wårt Land /
Har Atrops hwarå stähl affstumpat lifwets band.

Men wäl Tig dyra Man som här så lyckligt handlat /
Wäl! ewigt wäl för Tig / som sorg i glädie wandlat /
Wäl Tig Tu Himla-Wän / som har så lyckligt bort /
Wäl! jag må säga wäl! lät bli fast än för-tidt.

Förwandling wäntade Tu tå Tu hurtigt stridde /
Tå Tu idmt dagelig förlofnings timan bidde.
Förwandling har Tu nådt / för oro utt roo
Tu saligt wärlade / som får hoos Jem boe.

Guds Kyrcka som Tig mist / med skäl Tig måste sakna :
Wij Tin Clienter må af sorgen wäl eij wakna :
En Fru hon saknar Tig med bitter klago = grät :
The många ropa ach! wår Saar är död. Hwad låt!

Men Gud som särat har Han alla åter hele /
Han lage at eij må för någon något fela :
Han sörje för en hwar och sticke alltid så
At Kyrcka / Fru / Förwant för saknad tröst undfå !

GUSTAVUS BÄCK

